

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3SŽf/95/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200473
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200473.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: EURA Slovakia s.r.o., so sídlom Dukelských hrdinov 4/7852, Zvolen, zastúpený: JUDr. Ľubica Flíderová, advokátka so sídlom Trhová 1, Zvolen, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 1040503/1/39802/2012, č. 1040503/1/39789/2012, č. 1040503/1/39815/2012, č. 1040503/1/39824/2012, č. 1040503/1/39831/2012, č. 1040503/1/39910/2012, č. 1040503/1/39898/2012, č. 1040503/1/39890/2012, č. 1040503/1/39880/2012, č. 1040503/1/39936/2012, č. 1040503/1/39921/2012 zo dňa 21.03.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/55/2012-202 zo dňa 24.04.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu zo dňa 11.06.2013 proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/55/2012-202 zo dňa 24.04.2013 o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zrušil rozhodnutia žalovaného identifikované v záhlaví tohto uznesenia spolu s im zodpovedajúcimi rozhodnutiami prvostupňového správaného orgánu - Daňového úradu Zvolen podľa § 250j ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil na ďalšie konanie. Výslovil právny názor, že úlohou správnych orgánov bude spojiť príslušné správne konania a na príslušný skutkový stav vydať jedno rozhodnutie s dodatočne opísaním skutku vo výroku rozhodnutia a uložiť jednu pokutu za predpokladu, že budú splnené podmienky pre uloženie pokuty. Ďalšími žalobnými dôvodmi sa krajský súd nezaoberal, pretože tieto skutočnosti žalobca nenamietal v odvolaniach proti rozhodnutiam prvostupňového správneho orgánu. Ďalej uviedol, že nemôže dopredu prejudikovať, ako má správny orgán v konkrétnej veci rozhodnúť. V prípade, že správny orgán uloží jednu pokutu pri súhrnných správnych deliktoch a proti tomuto rozhodnutiu bude podaná žaloba, bude sa musieť opätovne vecou zaoberať.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce odvolání a navrhol, aby ho odvolací soud zrušil a věc mu vrátil na další konání. Namíтал, že prvostupňový soud se odmítl zabývat řídkou argumentací žalobce o tom, že samotná pokuta jako taká je nezákonná. Žalobce odmítá, že by vůbec spáchal správní delikt. Koncentracie se vztahuje len na argumenty přednesené do uplynutí lehoty pro správní žalobu na soude (§ 250b O.s.p.). Žalobce tak může žalobné důvody rozširovat, doplňat a menit až do konce lehoty na podání správní žaloby. Koncentracie důvodů pro správní soudnictví preto neexistuje už v konání před správným orgánem. Inak by z povahy sporu mnoho správných žalób na soude nemohlo uspíet, keďže právnej argumentácie sa zvykne advokát ujať až v tomto štádiu. Takéto rozšírenie koncentracie, navyše bez opory v zákone, by znamenalo ohrozenie funkcie správneho súdnictva v právnom štáte. Napadnuté rozhodnutie krajského soudu tak na základe nesprávneho výkladu procesného práva dospieva k záveru, že z dôvodu koncentracie sa má pokuta „nateraz“ považovať v súlade so zákonom. Krajský soud teda preferuje, aby žalobca čakal na uloženie jednej pokuty a následne podal správní žalobu znovu. Na takýto postup však neexistuje dôvod, keďže soud má povinnosť už v tomto konaní vysporiadať sa so zákonnosťou pokuty. Žalobca má za to, že prvostupňový soud mal povinnosť posúdiť aj nezákonnosť uloženia pokuty ako takej. Rozhodnutie krajského soudu tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný odvolací dôvod uvedený v § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší soud Slovenskej republiky ako soud odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku zistil, že odvolanie nie je prípustné.

Podľa § 202 ods. 4 O.s.p. odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Žalobca sa žalobou zo dňa 28.05.2012 domáhal preskúmania a zrušenia zákonnosti rozhodnutí žalovaného bližšie špecifikovaných v záhlaví tohto uznesenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Krajský soud napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel, predmetné rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami zrušil, z dôvodu potreby spoločného prejednanía veci v správnom konaní, keďže ide o pokuty, ktoré boli uložené za jednotlivé mesačné zdaňovacie obdobia a ďalšími žalobnými námietkami sa už nezaoberal.

Posúdením podania žalobcu zo dňa 11.06.2013 v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 O.s.p. najvyšší soud dospel k záveru, že ide o odvolanie iba proti dôvodom, na ktorých založil soud prvého stupňa svoje rozhodnutie. Žalobca síce odvolaním napáda aj výrok rozhodnutia soudu prvého stupňa, avšak iba v úmysle dosiahnuť zmenu jeho dôvodů. Odôvodnenie rozhodnutia možno opraviť postupom podľa § 165 O.s.p., pričom oprava odôvodnenia sa môže týkať len skutkových zistení. Keďže žalobca namíтал nesprávne právne posúdenie, podmienky na postup podľa § 165 O.s.p. nie sú splnené. Z uvedeného dôvodu odvolací soud odvolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. odmítol.

Najvyšší soud nad rámec potrebného odôvodnenia uvádza, že rozhodnutia žalovaného boli zrušené z procesných dôvodů, preto nemohol krajský soud vysloviť záväzný právny názor na meritum veci. Po zrušení správneho rozhodnutia súdom sa vec opätovne dostáva do správneho konania, kedy je nevyhnutné napraviť nesprávny postup správneho orgánu a až následne aplikovať príslušné hmotnoprávne predpisy na takto zistený skutkový stav veci.

O trovách konania odvolací soud rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s analogickou aplikáciou ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Účinky odmietnutia odvolania sú obdobné účinkom zastavenia odvolacieho konania, preto najvyšší soud rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší soud Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasů 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonů).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.